

STAATSBLAD
VAN DE
REPUBLIC SURINAME

Staatsbesluit van 29 mei 1997 ter uitvoering van artikel 47 lid 1 van de Wet Tarief van Invoerrechten 1996 (S.B. 1995 no. 111) (GRONDSTOFFENBESLUIT 1997).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIC SURINAME,

Overwegende, dat in verband met de inwerkingtreding van de Wet Tarief van Invoerrechten 1996 (S.B. 1995 no. 111) en de toetreding van de Republiek Suriname tot de Gemeenschappelijke Markt van de CARICOM, het wenselijk is het Staatsbesluit betreffende gehele of gedeeltelijke vrijstelling van invoerrechten voor bepaalde grondstoffen, halffabrikaten, hulpstoffen en verpakkingsmiddelen (G.B. 1961 no. 62, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1981 no. 143) geheel te herzien;

Heeft de Staatsraad gehoord, vastgesteld het onderstaand door de Raad van Ministers voorbereid Staatsbesluit;

Artikel 1

1. Gehele vrijstelling van invoerrechten wordt verleend voor grond-, hulpstoffen, halffabrikaten en verpakkingsmiddelen die worden ingevoerd ten behoeve van productiebedrijven in de sectoren nijverheid, landbouw, tuinbouw, sierteelt, veeteelt, visserij, voedingsmiddelen-, frisdranken- en vruchtensappenindustrie.
2. In dit Staatsbesluit wordt onder grond- en hulpstoffen verstaan: goederen die ten behoeve van een productieproces in ons land duurzaam worden aangewend of zodanig daarin worden verwerkt of bewerkt dat deze een vormverandering ondergaan, waarbij in het geval van slechts bewerking na het bewerkingproces sprake is van een duidelijke, merkbare toegevoegde waarde.
3. In dit Staatsbesluit wordt onder een halffabrikaat verstaan: een goed dat tijdens het productieproces niet een vormverandering ondergaat maar daarna, als onderdeel van het vervaardigde goed, zijn oorspronkelijke staaten zijn zelfstandig karakter blijvend verliest.

Artikel 2

1. De in artikel 1 lid 1 bedoelde vrijstelling wordt slechts verleend aan ondernemingen die binnen Suriname goederen vervaardigen en die bij de Directeur der Belastingen bekend zijn als belastingplichtige.
2. De vrijstelling geschiedt bij wijze van schorsing.
3. Ter verkrijging van de vrijstelling dient de vrijstellingsgenietende op de aangifte ten invoer te verklaren dat de betreffende goederen uitsluitend zullen worden aangewend voor die vervaardiging van andere goederen.
4. Op de aangifte ten invoer dient de vrijstellingsgenietende het nummer te vermelden waaronder hij binnen de Belastingdienst bekend is.

Artikel 3

Geen vrijstelling als bedoeld in artikel 1 van dit Staatsbesluit wordt gegeven, indien de vrijstelling niet in overeenstemming is met verplichtingen die voor de Republiek Suriname voortvloeien uit internationale verdragen.

Artikel 4

1. Geen vrijstelling als bedoeld in artikel 1 van dit Staatsbesluit wordt verleend voor vervoermiddelen die moeten worden ingedeeld in hoofdstuk 87 van de tarieflijst als bedoeld in artikel 2 lid 2 van de Wet Tarief van Invoerrechten 1996.
2. Geen vrijstelling wordt verleend voor verpakkingsmiddelen die geheel of gedeeltelijk zijn vervaardigd uit edele metalen of waarin juwelen zijn verwerkt, dan wel die naar waarde, aard of voorkomen niet in verhouding staan tot de goederen die daarin zullen worden opgeborgen.

Artikel 5

1. Indien zulks naar het oordeel van de Minister in het economisch belang van Suriname nodig is, kan de Minister, na overleg met de Minister van Handel en Industrie, bij beschikking bepalen dat voor bepaalde goederen of verpakkingsmiddelen slechts een gedeeltelijke vrijstelling wordt verleend.
2. Indien zulks naar het oordeel van de Minister in het economisch belang van Suriname nodig is, kan de Minister, na overleg met de Minister van Handel en Industrie, bij beschikking bepalen dat goederen of verpakkingsmiddelen geheel van vrijstelling worden uitgesloten.
3. De in de leden 1 en 2 van dit artikel genoemde beschikkingen dienen binnen zestig dagen na de dag van inwerkingtreding bij Staatsbesluit te worden bekrachtigd. Indien de beschikkingen niet binnen deze termijn zijn bekrachtigd, vervallen deze van rechtswege met ingang van de dag volgende op de dag waarop de termijn van zestig dagen afloopt.

Artikel 6

Bij de inwerkingtreding van dit Staatsbesluit wordt het Staatsbesluit betreffende gehele of gedeeltelijke vrijstelling van invoerrecht voor bepaalde grondstoffen, halfabrikaten, hulpstoffen en verpakkingsmiddelen (G.B. 1961 no. 62, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1981 no. 143) ingetrokken.

Artikel 7

1. Dit Staatsbesluit kan worden aangehaald als: "Grondstoffenbesluit1997".
2. Het wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd
3. Het treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van zijnafkondiging, met dien verstande dat het terugwerkt tot 1 april 1997.
4. De Minister van Financien is belast met de uitvoering van ditStaatsbesluit.

Gegeven te Paramaribo, de 29ste mei 1997,

J.A. WIJDENBOSCH

Uitgegeven te Paramaribo, de 29ste mei 1997

**De Minister van Binnenlandse Zaken,
S.W. KERTOIDJOJO**

Staatsbesluit van 29 mei 1997 ter uitvoering van artikel 47 lid 1 van de Wet Tarief van Invoerrechten 1996 (S.B. 1995 no. 111) (Grondstoffenbesluit 1997).

NOTA VAN TOELICHTING

Met ingang van 1 januari 1996 is de Wet Tarief van Invoerrechten 1996 (S.B. 1995 no. 111) in werking getreden. Een van de wijzigingen die met de nieuwe wet is bewerkstelligd, is een uitbreiding van de mogelijkheden om grond- en hulpstoffen, halffabrikaten en verpakkingsmiddelen vrij te stellen van invoerrechten. Op grond van artikel 47 lid 1 van de Wet tarief van Invoerrechten 1996 zijn vanaf 1 januari 1996 een aantal productiesectoren nieuw onder de werking van de onderhavige vrijstelling gebracht. Deze sectoren zijn onder meer de frisdranken- en de voedingsmiddelen-industrie. Om de opneming van deze twee sectoren in de vrijstellingsbepaling effectief te maken dient een Staatsbesluit te worden opgesteld.

Op grond van artikel 1 van de Wet Tarief van Invoerrechten 1996 geldende daarin opgenomen definities ook voor de regelingen die gebaseerd zijn op de Wet Tarief van Invoerrechten 1996. Dit betekent dat de Minister van Financiën, (dat is de Minister die belast is met de zorg voor 's Lands Financiën) ook voor de onderhavige regeling de bevoegde Minister is.

Met het oog op het bepaalde in artikel 65 van de Wet Tarief van Invoerrechten 1996 is het Staatsbesluit betreffende gehele of gedeeltelijke vrijstelling van invoerrecht voor bepaalde grondstoffen, halffabrikaten, hulpstoffen en verpakkingsmiddelen (G.B. 1961 no. 62, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1981 no. 143) vooralsnog van kracht gebleven. Dit Staatsbesluit is in de loop der jaren regelmatig aangepast. Als gevolg daarvan is de geldende tekst van dit Staatsbesluit nagenoeg ontoegankelijk geworden. Gelet op de noodzakelijke en omvangrijke wijziging van het Staatsbesluit die voortvloeit uit de nieuwe wettelijke regeling, is het gewenst om een geheel nieuw Staatsbesluit vast te stellen. Hierdoor wordt de toegankelijkheid van de regeling sterk verbeterd.

Het onderhavige ontwerp voorziet in beginsel dan ook in een algehele vrijstelling van invoerrecht voor ondernemingen die in Suriname goederen vervaardigen. Het is daarbij in beginsel niet van belang of de hiervervaardigde goederen zullen worden uitgevoerd of dat de goederen in Suriname worden geconsumeerd. Gekozen is voor een algehele vrijstelling omdat het Surinaams bedrijfsleven in ernstige problemen is geraakt door de harde concurrentie van fabrikanten uit de overige CARICOM landen.

Naast andere economische voordelen die deze fabrikanten hebben, blijkt dat zij tevens vrijstelling van invoerrecht genieten voor de door hen gebruikte grondstoffen, hulpstoffen, halffabrikaten en verpakkingsmiddelen. Het gevolg hiervan is dat het

Surinaams bedrijfsleven in een oneerlijke concurrentiepositie is komen te verkeren en op veel markten terrein verliest.

Dit Staatsbesluit beoogt om deze nadelige positie op te heffen. De besparing die voor het Surinaams bedrijfsleven uit dit Staatsbesluit voortvloeit, moet gezien worden als een incentive en een stimulans voor de productiesector waardoor de basis van de economie van Suriname wordt versterkt.

Onder grond- en hulpstoffen wordt verstaan: een goed dat ten behoeve van een productieproces in ons land duurzaam wordt aangewend of zodanig daarin wordt verwerkt of bewerkt dat het een vormverandering ondergaat, waarbij in het geval van slechts bewerking er na het bewerkingsproces sprake dient te zijn van een duidelijke, merkbare toegevoegde waarde. Een halffabrikaat is een goed dat tijdens het productieproces niet een vormverandering ondergaat maar dat daarna zijn oorspronkelijke staat en zijn zelfstandig karakter blijvend heeft verloren. Het mag duidelijk zijn dat als gevolg van deze definities slechts die goederen worden vrijgesteld die rechtstreeks in verband gebracht kunnen worden met de geproduceerde goederen. Kantoormeubilair van een fabrikant valt er dus buiten. Ook bijvoorbeeld verlichtingsmateriaal in een fabriekshal valt niet binnen het bereik van deze vrijstelling. De ingevoerde goederen moeten worden ingezet in een productieproces. Deze eis heeft bij voorbeeld tot gevolg dat auto onderdelen die bij het herstel van een auto worden gebruikt niet voor vrijstelling in aanmerking komen. Hier is immers geen sprake van een productieproces.

Er is evenmin sprake van een productieproces wanneer goederen in grote verpakkingen fabrieksmatig worden omgezet in eenheden die meer geschikt zijn voor de kleinhandel. Van een productieproces is slechts sprake wanneer het een fabrieksmatige wijze van produceren betreft. Wat betreft de agrarische sector kan deze vrijstelling slechts worden toegepast indien de land- of tuinbouwer kan worden aangemerkt als ondernemer in de zin van andere directe of indirecte belastingen.

Het begrip verpakkingsmiddelen moet ruim worden uitgelegd. Onder het begrip vallen ook onderdelen van verpakkingen zoals bij voorbeeld nietjes, lijm en nietjes om dozen en andere verpakkingsmiddelen te maken vallen ook binnen de vrijstelling van dit besluit.

In het overleg, dat in het kader van het opstellen van dit Staatsbesluit met het georganiseerd bedrijfsleven is gevoerd, is duidelijk geworden dat het niet mogelijk is sluitende lijsten van vrijstellingsgenietenden en vrijstellingsgoederen op te stellen. Deze lijsten kunnen allereerst al vanwege hun omvang niet in de tekst van het Staatsbesluit worden opgenomen. Daarnaast is opnemng van deze lijsten in de tekst van het Staatsbesluit niet wenselijk omdat door produkt vernieuwingen regelmatig wijzigingen en de beëindiging van activiteiten veranderingen zullen optreden in de reeks van benodigde grond- en hulpstoffen.

Aanpassing aan de nieuwe situatie zou steeds bij Staatsbesluit moet geschieden met als gevolg dat het geheel op den duur onoverzichtelijk zou worden hetgeen de slagvaardigheid niet ten goede komt. Een dergelijke redenering geldt met betrekking tot de lijst van vrijstellingsgenietenden. Ter vaststelling van goederen die onder deze vrijstelling vallen is in het Staatsbesluit dan ook gekozen voor de methode van algemene aanduidingen. De ambtenaren van de Inspectie der Invoerrechten en Accijnzen moeten met behulp daarvan bepalen of een goed door een ondernemer wordt gebruikt als grondstof, hulpstof of halffabrikaat.

Het oogmerk van dit Staatsbesluit is om de produktiesector op een controleerbare wijze te stimuleren. Het Staatsbesluit gaat er vanuit dat devrijstelling geschiedt bij wijze van schorsing van het invoerrecht. Het alternatief is dat de vrijstelling wordt verleend bij wijze van teruggaaf. Omwille van het terugdringen van de administratieve verplichtingen is niet gekozen voor de methode van teruggaaf. Bovendien heeft de methode van teruggaaf tot gevolg dat beslag gelegd wordt op de financieringsruimte van de ondernemer. Dit dient nu juist, gelet op de moeilijke positie waarin de Surinaamse ondernemer zich bevindt, te worden voorkomen. Het feit dat devrijstelling bij wijze van schorsing geschiedt heeft tot gevolg dat devrijstellingsgenietende bij de invoer geen invoerrechten behoeft te voldoen. De heffing, dat wil zeggen de betaling van de invoerrechten, wordt aldus opgeschort. Indien de vrijstellingsgenietende alle vrijstellingsbepalingen naleeft, zal de betaling ook nimmer plaatsvinden. Op het moment van invoer heeft de douane een eerste gelegenheid om te beoordelen of degene die er beroep doet op deze vrijstellingsregeling ook daadwerkelijk een bedrijf is dat de in te voeren goederen zal gaan gebruiken voor de produktie van goederen dan wel voor het verpakken van goederen. Uiteraard ligt het voor de hand dat indien de ambtenaren bekend zijn met dit gegeven, zij deze controle niet nog eens zullen uitvoeren. De douane heeft nog wel het recht om ter zake bij de vrijstellingsgenietende een nacontrole in te stellen, dit is de tweede gelegenheid om na te gaan of de met vrijstelling ingevoerde goederen door de vrijstellingsgenietende zelf inderdaad voor het bestemde doel zijn ge- of verbruikt.